

gen, og det er det ministerråd, som topmødet i Wien i december måned placerede sagen om beskæftigelsesforanstaltninger i.

Økofin er ikke færdig med at behandle sagen. Konklusionen var klar på det møde, der lige har været i mandags, og det tyske formandskab tilkendegav, at der ikke på baggrund af den meget klare debat, der var i Økofin i mandags, den 15. marts 1999, var basis for at anbefale Det Europæiske Råd at tage sagen op i Berlin.

Jeg kan selvfølgelig ikke vide, om den ikke bliver bragt op af enkeltmedlemmer, men det er min klare opfattelse, at det tyske formandskab ikke sætter den på dagsordenen. Det var i hvert fald konklusionen på Økonfins møde i mandags.

Så et tilsagn om, at regeringen med alle de muligheder, der er, vil gå aktivt ind i afværgeforanstaltninger, hjælp til lokalområderne for at løse de problemer, der opstår, når – og jeg sagde ikke hvis, men når – det afgiftsfri salg stopper den 30. juni 1999.

Derfor vil regeringen selvfølgelig ikke anbefale, at der stemmes ja til nogen af de tre foreslåede vedtagelser.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil gerne tro på økonomiministerens ord om, at man er i fuld gang med alt det, vi andre siger der er brug for.

Jeg vil bare sige, at den rapport, vi har fået i dag fra Arbejdsministeriet, ikke på nogen måde antyder, at der ud over et enkelt projekt i Frederikshavn er noget som helst konkret i gang.

Det er derfor, vi har fremsat vores forslag til vedtagelse, og jeg forstår faktisk overhovedet ikke, hvorfor man, når man siger, at man er i fuld gang med det, vi foreslår, så ikke bare stemmer for vedtagelsen. Hvorfor så tvivl om egne ord ved at stemme imod det, som man siger man er i fuld gang med? Det er der overhovedet ingen logik i.

Jeg vil meget stærkt anbefale, at regeringen genovervejer det, og at vi så også på den måde får stadfæstet her i salen, at der er et flertal for at stoppe og samtidig et flertal for, at der skal ske noget andet. Det er da det bedste signal, vi kan give de mennesker, der er nervøse for fremtiden.

Det allerbedste signal, vi kan give dem, er, at der er et flertal, der siger: Nu skal der laves noget konkret.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Økonomiministeren brugte vendingen »ikke interessant« om Enhedslistens og SF's forslag til vedtagelse.

Skal jeg forstå det sådan, at det ikke er interessant, fordi alt det, som står i forslaget til vedtagelse, er det, regeringen gør? Er det det samme? Altså hvis man foreslår noget, som allerede er sat i værk eller er gennemført, så kan det være uinteressant. Er det sådan, det skal forstås? Det er jo sådan set det afgørende.

Det betyder jo ikke, at vi ikke synes, at forslaget skal til afstemning, det skal det under alle omstændigheder, for det er vigtigt at få det bekræftet. Men kan ministeren sige, at det, der ligger i den foreslåede vedtagelse, er præcis det, regeringen gør?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Regeringen arbejder for, at der bliver en ny facilitet i EU, som kan bruges i denne særlige sammenhæng.

Dernæst er de relevante ministre, som har med regionalfonde, socialfonde, arbejdsmarkedsforhold osv. at gøre, parat på sekundet til at bruge de muligheder, der allerede er til at iværksætte foranstaltninger i lokalområdet. Men regeringen har ikke i sinde at komme ovenfra og pålægge lokalområderne bestemte foranstaltninger.

Det er min vurdering, at det er så svært at komme i gang med det her, fordi man rundt om i de lokalområder, der er berørt af spørgsmålene, ikke har lyst til at tage sagen op, da man stadig væk håber på det, jeg kalder den nemme løsning, nemlig at man får det udskudt.

Jeg har ikke lyst til at stemme for en vedtagelse, der pålægger regeringen at gøre noget, som regeringen har tilkendegivet, at den vil gøre. Det synes jeg er helt urimeligt at bede regeringen om. Jeg har ingen mistillid til regeringens indsats, tværtimod er jeg ganske tryk ved den.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det har nu altid været god pædagogik – og det kan jeg vel sige til en lærer – at hvis man kan imødekomme folk, så er det klogest at gøre det.